

Először kiléptem, másnap kirúgtak

2010. 06. 07.

[Despota](#)

Tisztelt munkahelyi terror szerkesztősége!

Egy érdekes esetet osztanék meg önökkel. Több éve dolgozom, illetve már csak dolgoztam egy ismert magyar élelmiszer lánc egyik fővárosi üzletében, mint eladó-pénztáros. A munkámra soha semmilyen panasz nem volt, a munkaidőt mindig pontosan betartottam, nagyképűen talán azt is mondhatnám, hogy az egyik legjobb dolgozójuk voltam.

Én voltam a bolt egyetlen alkalmazottja, akit bármilyen munkakörbe be lehetett osztani helyettesítésre. Egyfajta Jolly-Jokerként dolgoztam. A saját reszortomon kívül, pénztárban, csemegepulton dolgoztam, árut rendeltem, átvettem, áraztam, árut feltöltöttem. Egy nagy hibám volt, az ,hogy a véleményemnek mindig hangot is adtam.

Ha felesleges árukészletet rendeltek, ha nem rendeltek olyan árukat, miket kerestek a vevők, jóhiszeműen jártam el, szóltam a vezetőségnek, hogy javítsák a hibát, hogy a boltot ne érje kár. Tettem mindezt azért, mert a bolt érdeket néztem, mivel, ha jól megy a bolt, nekem is biztos állásom van, ráadásul a vevők igényeit is igyekeztem kielégíteni, hiszen mindig is szem előtt tartottam, hogy jó kapcsolatot ápoljak a vásárlókkal.

Azt mondanom sem kell, hogy minimálbérre voltam bejelentve, és zsebből kaptam még a fizetésemhez egy másik összeget, így ha netán táppénzre kellett mennem, nagyon rosszul jártam. A fizetési papírom egy sajtócsúsz volt. Minden hónapban elém toltak pár papírt, hogy írjam alá. Olyanokat például, hogy átvettem az étkezési jegyet, kulturális utalványt, bár sosem kaptam meg egyiket sem.

Amikor szóvá tettem, hogy miért nem, az volt a válasz, ha meg akarom kapni, semmi gond odaadják, de levonják a fizetésemből. De voltak még furcsaságok az üzletben. A jelenléti ívet könyvelési, munkaügyi szempontok alapján kellett kitölteni, nem pedig a valós, munkával eltöltött idő alapján. Azt meg sem említem, hogy pihenőnapunk soha nem volt kiadva, sem pedig kifizetve.

Ha valaki szabadságra ment, akkor hosszúzni kellett, ami azt jelentette, hogy reggel öttől kellett dolgozni este negyed kilencig, volt, hogy két héten keresztül, mert így tudtuk csak elvégezni a munkát.

Ezeket még túl is tettem volna magam, hiszen biztos munkahelyem volt. Ott szakadt el először a cérna, hogy az éves adóbevallás után, a kapott adóvisszatérítést be kellett vinnem a főnökömnek, mondván, hogy az neki jár. Amikor arra gondoltam, hogy kicselezem, és kérem az adójóváírást havonta, akkor azt válaszolta, hogy semmi gond, lehet, de akkor levonja a fizetésemből.

Hónapokig rossz szájjal jártam dolgozni, mert egyre jobban elhatalmasodott bennem az az érzés, hogy meglopnak, és ezt sokszor szóvá is tettem

Körülbelül másfél hónapja behívtak az irodába, és közölték velem, hogy lecsökkentik a munkaidőmet 6 órára, a fizetésemet pedig ennek arányában kapnám, vagy kapok 150000 ft végkielégítést és másnap már nem is kell mennem dolgozni, és a válaszra adtak öt perc gondolkodási időt. Én nem tudtam válaszolni, mert nagyon meglepett az ügy, kértem egy hétvége gondolkodási időt.

Utána érdeklődtem a dolgoknak, és hétfőn nemleges választ adtam mindkét ajánlatra. Kitört a parasztfelkelés, heti fenyelmi adásával fenyegettek, és azt mondták jobban járok ha elfogadom a 150000 ft-ot. Egy hét nyugalom jött, bár idegileg kezdtem kikészülni. Az egy hét után behívtak ismét és közölték, hogy innentől kezdve eltiltanak a hétvégi munkavégzéstől (az plussz pénz) és heti 5 napban tartanak csak igényt a munkámra. Valamint nem jár prémium, és a fizetésemet is csak a bruttó bejelentett bérem után kapom. 12-en dolgozunk a boltban, de ezt a kegyet, csak én érdemeltem ki.

Az ezt követő hétvégén nagyon rosszul lettem, és hétfőn orvoshoz fordultam. Magas vérnyomás, gyomorfekély. Pszichiátriai kezelésben részesültem, amit a kedves főnökömnek köszönhetek. Több mint 5 hétig voltam táppénzen, majd az első munkanapomon beadtam a rendkívüli felmondásomat. Elfogadták, aláírták, lepecsételték.

A papírjaim átvételére illetve a munkabérem és végkielégítem kifizetésére másnap került volna sor. Másnap bementem, hogy átvegyem a papírokat, illetve a pénzemet, és azzal fogadtak, hogy nem fogadják el a tegnapi rendkívüli felmondásomat, hanem a mai nappal ők teszik meg velem szemben ugyanezt. Kirúgtak a már nem létező munkaviszonyomból. Ki nem fizettek, a papírjaimat postai úton fogom megkapni, és még én tartozom a cégnek a le nem dolgozott felmondási időre járó munkanapokkal.

Szeretném megkérdezni mi a véleményük az ügrről, illetve ha mások is láthatnák, hogy ilyen emberek lehetnek itt ma Magyarországon vállalkozók. **Amennyiben van olyan történeted, amit szívesen megosztanál másokkal is, esetleg furcsa, megdöbbentő interjúban vagy munkahelyi szituációban volt részed, akkor írd meg nekünk a munkahelyiterror@gmail.com címre!**

Munkajoggal kapcsolatos kérdéseket a munkahelyiterrorjog@gmail.com címre küldheted!